Doğan Kardeş

SAYI 8 17 ŞUBAT 1975 150 KURUŞ

İLÂÇ İÇERKEN DİKKATLİ OLMALI!

1895 yılında öğrenime başlayan tarihî okulun öğretmen ve öğrencileri toplu halde.

OKULLARI GEZİYORUZ

50. YIL SAİT ÇİFTÇİ İLKOKULU

3-A sınıfında düzenlediğimiz şiir yarışmasında kardeşleriniz arasında bir ayrım yapmak gerçekten güç oldu. Fakat Tülin Tuncay kardeşiniz kendi yazdığı Kara Toprak şiiriyle Doğan Kardeş'in armağanını kazandı.

Eski adı Teşvikiye ilkokulu olan okul 1895 tarihinde kurulmuştur, 1974'de 50. Yıl Sait Çiftçi ilkokulu adı altında yeni binada öğrenime başlamıştır. 585 ilkokul, 40 ana sınıfı öğrencisi bulunan okulda öğretmen kadrosu şöyle sıralanabilir: Okul Müd. Cavit Aydın, Veli Gökçe, Selma Özaykut, Hayrünisa Özinçi, Zehra Çoşkuner, Leyla İpekçi, Akif Sarı, İbrahim Mısırlı, Ülkü Mahmutoğlu, Güven Özkaynak, Gülay Erdeniz, Ahmet Akar, İbrahim Küpüşoğlu, Filiz Kayra, Yıldız Pehlivan, Ayşe Hüseyinzade, Hatice Şenses (Ana sınıf öğretmenleri).

Folklor ve müzik çalışmaları bulunan okulda çocuk Korosu Radyo çocuk saatinin devamlı konukları haline gelmiş, girdikleri folklor yarışmalarında ise her yıl birer derece almışlar.

Okul aile birliğince her yıl düzenlenen Kermesler sayesinde elde edilen gelir okulun noksanlarının tamamlanmasında ve dersler için gerekli olan malzemelerin alınmasında kullanılıyor.

Okul Müd. ve öğretmenlerin gayreti sayesinde şimdiki durumuna gelen okul yetiştirdiği öğrencileriyle öğünürken biz de onlara başarılar dileriz.

NE, NEDİR?

GILGAMIŞ DESTANI

Tarihin en eski destanlarından biridir. Asur Devleti'nin başkenti olan Niva'da imparator Asur Banipal'in kütüphanesinde bulunmuştur. 12 tablet halinde olan destan 3.000 satırdır. Destanın daha uzun olduğu, bazı kısımlarının bulunmadığı sanılıyor.

Destan dev yapılı kuvvetli bir kahraman olan Gılgamış'ın serüvenlerini anlatır. Bu konu daha sonraları Anadolu ve Asya ülkelerinde birçok yeni destanlara temel olmuştur. Hititler'de de Gılgamış Destanı pek tanınmıştır.

Gılgamış'ın aslında Sümerli olduğu, sonradan Babil'e geldiği anlaşılıyor. Bazı tarihçiler, Gılgamış'ın 126 yıl yaşamış bir Sümer kralı olduğunu da ileri sürerler.

HER ŞEYİN FAZLASI ZARAR...

İçinde bulunduğumuz günler, hastalıkların en fazla kendini gösterdiği bu mevsimin en tehlikeli günleri...

Hemen hemen her evde, bir iki kişinin çeşitli hastalıklarla, özellikle gripten yattığını görüyoruz. İş yerlerinde ve okullarda ise gitgide artan bir hasta ordusu, hastalığı yaymaya devam ediyor.

Allah'tan ki bizi hastalıklardan koruyacak ilâçlar, eskisine kıyasla daha çok şimdi. Yıllarca önce öldürücü bir hastalık haline gelen grip hastalığı günümüzde her an karşılaştığımız, tehlikeli bir dosttan ileri gidemiyor.

İlâçlar... Gerçekten de yararlı ve insanlara hastalıklardan korunmayı öğreten arkadaşlar. Ama her şeyde olduğu gibi, ilâç içerken de dikkat etmek şart.

Bazı kimseler hastalıklardan korunmak amacıyla zamanlı, zamansız, yararlı yararsız bir takım ilâçlar içip dururlar. Oysa bilinçsizce alınan ilâçlar insana yarar yerine zarar verir. Vücudun hassas yerlerinde kötü etkiler yapar ve aslında hasta bile olmayan kişi gereksiz yere aldığı ilâçlar yüzünden daha da kötü bazı dertlere uğrar...

Her şeyin azının karar, çoğunun zarar olduğunu unutmayın.

Sağlık Dolu Günler Dileğiyle
NUR İÇÖZÜ

TIPKISI...

Hayvanlar arasında insana en yakını gerçekten de maymunlardır, çocuklar. Gerek, davranışları, gerekse bakışlarıyla bir anda insanlara kendi cinslerinden birini seyrediyormuş hissini veriyor. Siz de resme bakın bakalım, bize hak verecek misiniz?

ADIM ADIM AYA DOĞRU

GERÇEK HEDEFE DOĞRU

1961'den 1965'e kadar geçen devre, hem Rusya hem A.B.D. yönünden, bir araştırma niteliği taşıyordu. İnsanın uzaya nasıl gönderilebileceği, gönderilebildiği takdirde insanın değişik hayat şartlarında canlılığını sürdürüp sürdüremiyeceği ve bunun nasıl sağlanabileceği, artık açığa kavuşmuştu. Mercury programının sonunda, A.B.D., uzay konusunda yeterli tecrübe sahibi olmuş ve önemli ilerlemeler kaydetmişti. Ruslar ise, insanoğlunun yalnız bir roket içinde uzaya gönderilebileceğini değil, kutusundan çıkıp uzay boşluğunda yürüyebileceğini bile ispat etmişti. Aradan geçen bu süre, her iki ülkenin de uzay çağında dev adımlar atarak, gerekli tüm bilgileri toplamasına olanak sağlamıştı. Uzaya gönderilen astronot ve kozmonotların, kendi uzay gemilerini başarıyla idare edebilecekleri kanıtlanmıştı. Uzay adamları bununla da kalmayıp, hem geminin içinde çeşitli deneyler ve araştırmalar yapıyor, hem de gözlem yapıp, fotoğraf çekiyordu. Hatta, gemisinin dışına çıkıp, şartları bizzat inceleme olanağına da sahipti. Bütün bunlar, insanlı uzay gemilerinin, insansız roketlerden ne denli başarılı olduğunu açıkça göstermişti. Şimdi asıl önemli olan, bu noktaya kadar erişebilen A.B.D. ve Rusya'nın bundan sonraki tutumları idi. Hedef neydi?

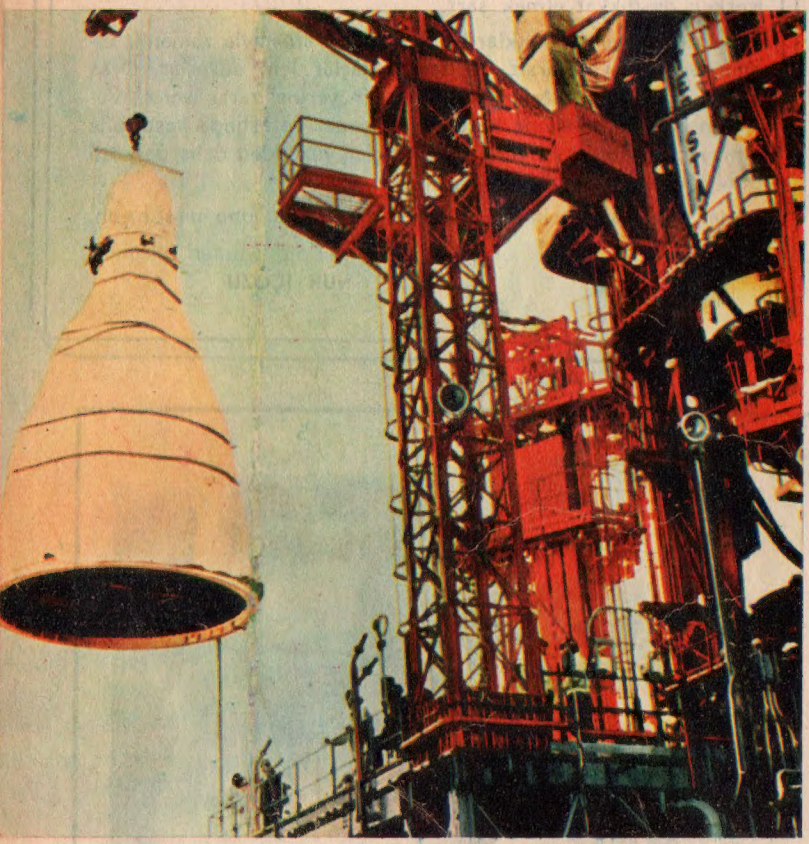

Amerika'nın insan taşıyan ikinci büyük projesi olan Gemini uzay gemilerini Titan roketleri taşıyordu. Resimde Gemini uzay gemisi, Titan roketinin üzerine monte edilirken görülüyor.

Ruslar, fikirlerini açığa vurmaktan sakınıyorlardı. Bugün bile, uzay konusunda gerçek amaçlarının ne olduğu hakkında kesin bilgimiz yoktur. Rusya, yalnızca uyguladığı uzay seyahatlerini dünyaya duyurmakta, fakat bu seyahatler hakkında detaylı, geniş açıklamalara girmemektedir. Halbuki Amerika, daha 1961 yılında, Başkan John F. Kennedy'nin ağzından, gerçek amacını ve idealini tüm dünyaya açıklamıştı. Kennedy bir kongre toplantısında yaptığı bir konuşmada, ideallerinin aya insan gönderip, sağ salim geri getirebilmek olması gerektiğini belirtmiş ve bu sözleriyle, uzay çalışmalarını belirli bir yöne doğru sevketmişti. «Aya insan gönderip, canlı olarak geri getirmek!». Ve Kennedy bunu, «İçinde bulundukları son 10 yılda gerçekleştirmelerini» istemişti. Yani, 1971 yılına kadar...

A.B.D.'nin insanlı uzay ge-

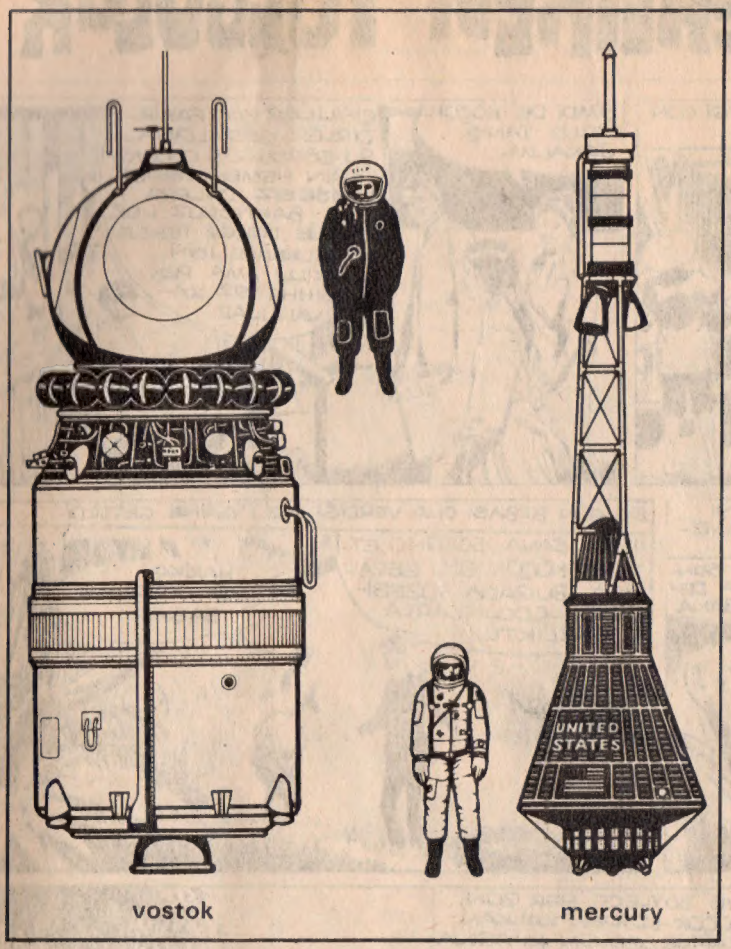

Vostok Rusya'nın, Mercury ise Amerika'nın ilk uzay gemileriydi. Uzay yarışında en önemli yeri kaplıyor Vostok, Mercury'nin 3 katı ağırlıkta olduğu için daha güçlü roketler tarafından taşınıyordu. Zamanla gemilerin daha hafif, ama daha güçlü olanları yapıldı.

mileri konusunda ikinci büyük projesi olan Gemini serisi, her bakımdan Mercury projesinden çok üstündü. Mercury'den iki misli ağır olan Gemini uzay gemisini ateşlemek için, Gemini-Titan 2 roketi geliştirildi. İki bölümden meydana gelen bu roket, 3 metre çapında ve 30 metre boyundaydı.

Dünya yörüngesinden ayrılırken, astronotlar, tam techizatlı Gemini modülüne geçmekte ve atmosfere girdikten sonra denize inen modülleri sayesinde, sağ salim dünyaya dönebilmekteydiler. Gemini modülünde, yörüngeden çıkıp, atmosfere girmeyi sağlayan yedek roketlerle birlikte, yakıt deposu, elektrik jeneratörü, radyo, radar, kontrol tablosu, yaşam desteği, ve manevraya elveren küçük bir elektronik beyin de bulunmaktaydı.

Gemini uzay gemisi, bütün parçalar bir araya getirildiğinde, dev bir kalem görünümüne sahip olmaktaydı. İnsanlı olarak planlanan bu uzay gemileri, 1964'ün sonlarına doğru, önce insansız olarak ateşlenip, uzaya gönderildi. Başarılı deneylerden sonra, Gemini serisi, artık insanlı uzay seyahatlerine hazırdı.

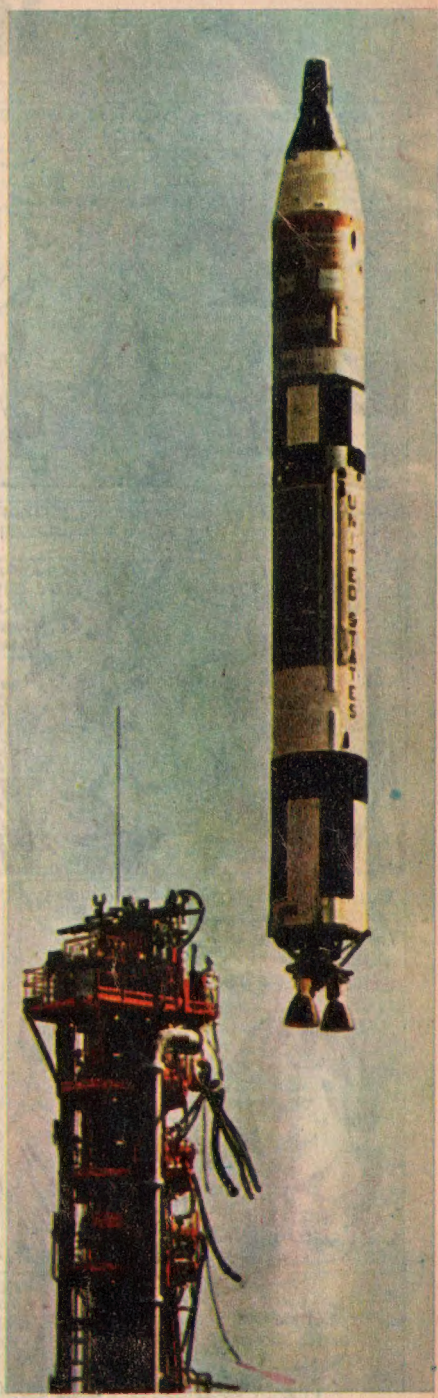

Titan roketleri daha önceki benzerlerine göre çok daha güçlüydü. Dev bir kalem görünümündeki Gemini uzay gemisi uzaya iki astronot taşıyabilecekti.

TEHLİKELİ YOLCULUK

ÇIKAN KISMIN ÖZETİ: Geraldina Evins, Londra'daki okulundan, Çin'de yetimlere öğretmenlik yapan ailesinin yanına gider. Bu uzakdoğu ülkesi küçük kızı şaşırtmakta, bir yandan da yenilikler onda heyecan yaratmaktadır. Annesine kavuştuğu an, dünya onun olur.

DEVAMI VAR...

KORKUSUZ ŞERİF

3

SIZE BİR ŞEY SORABİLİR MİYİM SİNYOR..

TABİİ ADAM KİNGDİR SİNYORA...

YA ÖYLE Mİ? SİNYOR KİNG BURALARDAN İHTİYAR BİR ADAMIN SÜRDÜĞÜ BİR ARABA GEÇTİ Mİ HİÇ?

VAY VAY..

BEN YOO.. GÖRMEDİM!

BIRAKSAYDINIZ DA BEN SORSAYDIM BUNU ONA..

YAA.. NASIL SORARDIN BAKALIM..

BAK İŞTE BÖYLE

USTURA ANİDEN TABANCASINA SARILIR AMA... TETİĞİ ÇEKEN BAŞKASI OLUR..

BANG!

TA-TABANCAM...

CİNLER GÖTÜRDÜ GALİBA USTURA

KUŞURA BAKMAYIN SİNYOR KİNG. SİZİ RAHATSIZ ETTİK...

BU BENİM İÇİN ZEVKTİR..

DEVAMI VAR...

OKUL POSTASI

FEN BİLGİSİ: 3

Hazırlayan: Aslan Aslanerer

UÇAN HALI

ADAMIN başında Hacivat'ınki gibi bir kavuk vardı. Sivri sakalı önden yukarı bir çengel gibi kıvrılıyordu. Cemil içinden:

— «Nerdeyse burnuna değecek» dedi. Gülmemek için kendini zor tutuyordu. Yeşil bir halı üzerinde uçuyorlardı. Halı da pek süslüydü, hani.. Baharda çiçek açmış çayırları andırıyordu.

Küçük Cemil «Adam ne kadar gülünç olursa olsun, halı ile uçmak çok hoş» diye düşünüyor, hiç korkmuyordu.

Sakallı ihtiyar:

— «Şu maviliği görüyor musun?» diye sordu. «İşte orası deniz... Yeryüzünü boydan boya kaplayan büyük su birikintileri bunlar.»

Denizin görünüşü pek güzeldi. Kıyıda sarılı yeşilli renkler oynaşıyor, açıklara doğru mavileşiyor ve gittikçe koyulaşıyor, mora dönüşüyordu. Kenarda küçük dalgacıklar, güneşte pırıl pırıl kımıldanıyordu. Kumsal altın tozu yağmuruna tutulmuş gibiydi. Cemil sevinçle:

— «Ne güzel!» diye bağırdı. Adam da güldü.

— «Evet» dedi. «Böyle güzel havada kenardan seyretmek, sıcak günlerde içine girmek, yüzmek, hoş. Bir de onu fırtınalı havalarda, azdığı, köpürdüğü sırada gör. Dalgalar büyür. Azgın bir dev kesilir. Hırlaya, gürleye saldırır. Kıyılara, teknelere çarpar. Onları devirmek, yıkmak, parçalamak ister gibi...»

Cemil; «Biliyorum» dedi. «Deniz kazalarını anlatan hikâyeler okudum. Hem de çok...»

İhtiyar onu duymamış gibiydi:

— «Marmara denizi üzerindeyiz» dedi. «Arkada uzakta görünen de Karadeniz.»

Cemil gösterilen yere baktı: «Ne kadar da büyük» diye düşündü. Dünyada karadan çok deniz var galiba!» Adam onun düşündüklerini sezmiş gibiydi.

— «İlerde daha büyük denizler var» dedi. «Akdeniz, Atlas Okyanusu ve daha başkaları. Denizler dünyada karadan çok hem de pek çok yer kaplar.»

Biraz durdu. Sonra anlatmasını sürdürdü.

— «Çoğu deniz kıyıları sığdır. Kıyıdan uzaklaştıkça derinlik artar. Boğazlarda 50 - 70 metre kadardır. Marmara'da 150 - 200 metreyi bulur. Büyük denizlerinse yedi sekiz bin metreyi bulan derin yerleri vardır.»

Cemil sordu: «Boğaz nedir?» Bir eliyle de kendi boğazını tutuyordu.

İhtiyar ona aldırmadan konuştu:

— «İki denizin birleştiği yer. İki kara parçası arasında sıkışmış deniz parçası... İşte şurası İstanbul Boğazı... Karadeniz'den Marmara'ya döne dolaşa uzanan su şeridi. İlerde Çanakkale Boğazı var. Marmara ile Ege denizlerinin birleştiği yer. Türk'ün şanlı bir tarih, kahramanlık destanı yarattığı topraklar da orada...»

Cemil okuduklarını hatırladı. Savaşları, Atatürk'ü düşündü. Adam anlatıyordu:

— «Adalar, İzmit körfezi arkada kaldı. Çanakkale'ye gidiyoruz.»

Cemil döndü. Söylenen yerlere baktı. Adanın ne olduğunu biliyordu.

— «Körfez mi?» dedi.

— «Evet, karalar arasına sokulmuş, üç yandan kara ile kuşatılmış deniz parçalarına körfez denir bilmiyor musun?.. Daha ufaklarına liman, çok daha küçüklerine de koy derler. Koyları, körfezleri birbirinden ayıran kara çıkıntılarına, başka bir tanımla denize doğru sipsivri uzanan karalara da burun derler.»

Cemil adamın burnuna baktı. «Evet, pek sivri diye düşündü.» Adam onun bu düşüncesini dağıtmak ister gibi konuşuyordu:

— «Bak solumuzda Gemlik körfezi var» dedi.

Cemil şimdi başka şeylere dalmıştı. Gösterilen yere bakmadı. Üstünden geçtikleri İmralı adası ile bile ilgilenmedi. Adını duymuştu, halbuki.

Önündeki manzara onu çok sarmıştı. Etrafı denizle çevrilmiş bir tepe, yok bir dağdı bu. Ama karadan ayrılmamış, kopmamıştı. Çok çekici bir görünüşü vardı doğrusu. Banyo için denize atlamış da korkusundan bir eliyle kıyıya tutunup yüzer gibiydi.

İhtiyar anladı.

— «Kapıdağ Yarımadası» dedi. «Doğusunda Bandırma körfezi, batısında Erdek körfezi var. **Yarım adaların karaya bağlandığı dar toprak parçasına, kıstak, denir.**» Önümüzde önemli bir yarımada var. Gelibolu yarımadası... Çanakkale savunmasının geçtiği yarımada... Saros körfezi, Ege Denizi, Çanakkale Boğazı ile çevrelenmişti. Doğuda Bolayır tepeleriyle Trakya ile birleşiyor.

Arkası var

CANLILIK: 2

KIR lokantasında yemek çok eğlenceli geçti. Yemekten sonra çocuklar koşup oynadılar. Yorulunca tekrar masanın başına toplandılar. Sevil birden durgunlaştı. Yolda konuştuklarını hatırlamıştı. Babası onun bu halini görünce sordu:

— «Canlıları mı, düşünüyorsun?» Sevil «evet» anlamına başını salladı. Sonra birden:

— «Can nedir?» dedi. Babası soruyu düzeltmek istedi.

— «Canlı neye derler, onu mu sormak istiyorsun?.. **Kendinden önceki aynı türden bir canlıdan meydana gelen, beslenen, gelişen, sonunda ölen her varlık canlıdır.** Bu üreme, besin alma, soluma, gelişme olayına da canlılık denir.»

Bir an sustu. Kızının yüzüne baktı. Sonra konuşmasını sürdürdü:

— «Canlılar, yalnız gördüklerin, adını, sanını duyduklarınla kalmaz. Gözle görülemeyecek kadar küçük olanları da var!..»

Nebil bilgisini göstermek için atıldı:

— «Biliyorum,» dedi. «Mikroplar değil mi?»

Babası, «Doğru söyledin» dedi. «Anlatmak istediklerimin birçoğuna mikrop derler.»

— «Daha başkaları mı var?»

— «Evet, söylemek istediğim canlıların tümüne tek hücreliler diyebiliriz.»

Sevil şaşırmıştı; sordu, «Tek hücreli mi dediniz?.. Hücre nedir?..»

— «Canlı varlıkların en küçük canlı parçası hücredir. Bazı canlılar tek hücrelidir. Bazı canlılar da çok hücrelidir. Binlerce, milyonlarca, hatta milyarlarca hücre yığınından meydana gelmişlerdir. Amipler, terliksi hayvan, bakteriler, tek hücrellerdendir.»

Cemil, «Atlar?» diye sordu.

Babası; «Atlar çok hücreli» diye karşılık verdi.

Cemil şaşkın şaşkın:

— «Ya biz?» diye söylendi.

Babası güldü, «Biz de çok hücreliyiz» dedi. «Yapımızda milyarlarca hücre var. Aynı tipte hücreler birleşir; belirli bir şekilde, düzende dizilir, kümelenir. Dokuyu meydana getirir.»

Dokular belirli bir iş için elverişli bir düzenle birleşince organları kurmuş olurlar. Organların yerli yerinde bileşimi canlıyı meydana getirir.

Cemil bu konu ile çok ilgilenmişti.

— «Baba,» dedi. «Hücreyi anlat!..»

—«Hücre çok küçük bir varlıktır. Ancak mikroskopla görülebilir. Dışı yumurta zarı gibi bir zarla kaplıdır. Buna hücre çeperi denir. Ortasında çekirdek adı verilen koyuca bir benek vardır. Çeperle çekirdek arasındaki boşluğu, hücre suya (protoplazma) denen bir sıvı doldurur.»

Küçük Cemil dayanamadı.

— «Hücre canlı mı?» diye sordu!..

Nebil güldü, «Babamı dinlemedin mi?» dedi. «Canlı varlıkların en küçük canlı parçası demişti ya!..»

Cemil gene anlamamıştı. Şaşkın şaşkın bakınıyordu. Babası dayanamadı. Açıkladı.

— «Evet,» dedi. «Hücre canlıdır. Herhangi bir etki ile ölmemişse tabii.»

— «Hücre ölür mü?»

— «Elbette! Her canlı gibi o da ölür. Diğer bir hücreden koparak ayrılır. Yani ürer. Beslenir. Yararlı maddeyi hücre çeperinden içeri sızdırır, alır. Protoplazma, hücre suyu içinde eritir. Bu onun beslenmesidir. Eritemedikleri, ona yaramayacak kısımlar demektir; hücre çeperinden dışarı atar. Temiz havayı da bu biçimde alır. Pis gazları da böylece dışarı atar ki bu da onun solunmasıdır. Beslenirken aynı durumda kalmaz. Gelişir, büyür, olgunlaşır. Sonra ikiye üçe bölünür. Yeni hücreler üretir.

Besin bulamazsa, yahut yaşamına elverişli bir ortam bulamazsa, (çok soğuk, çok sıcak, çok kuru gibi,) kurur, hücre çeperi çatlar, çekirdek kaybolur. Yani ölür.

— «Hayvan hücresi ile bitki hücresi aynı mıdır?» Bunu Nebil sormuştu.

Babaları: «Hayır» diye cevap verdi. «Biraz başkalık vardır. Hayvan hücrelerinin çeperi çokluk esnektir. Bitkisel hücrelerde ise çokluk bu esneklik azdır, selliloz denen bir maddeden oluşan bir kabuk vardır etrafında. Sonra en önemlisi hayvansal hücreler çokluk canlıların artıkları, onların parçacıkları ile beslenir. Bitkisel hücreler ise cansız maddeleri içine alır. Besin haline getirirler.»

Anneleri eşyaları topluyordu.

— «Dönüş saati geldi» dedi. Sonra hepsine, «Bu gezi, eğlenceden çok, ders oldu,» diye gülerek takıldı...

Gözle görülemeyen canlıların faydalı ve zararlı olanları da vardır. Yukarıda korkunç hastalıklara yol açan iki mikrop türü görülüyor. Sıtma ve tifo basilleri.

SİPSU BRETZELBURG

SERÜVENLERİ

ÖZET: Bretzelburg kralını kurtarmak isteyen Sipru ve arkadaşları yola çıkarlar. Bu arada Fanto kaçırılır, Sipru şimdi hem kralı, hem de Fanto'yu kurtarmak zorundadır. Planlar yapar.

OKUL POSTASI

SEVİL ANLATIYOR II.

SOSYAL BİLGİLER: 4

NEBİL diretti:

— «Türkiye'nin yüzölçümü,» dedi. «Onu söyle...»

Sevil sinirlendi.

— «Her sözün bir sırası var.»

— «Bilmiyorsun da ondan!..»

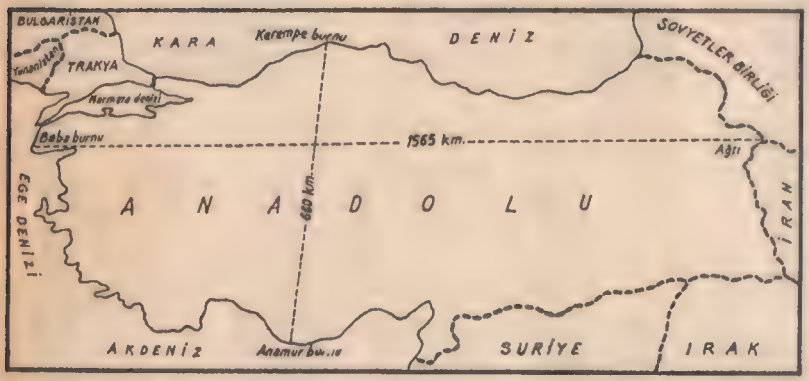

KOMŞULARIMIZ VE KARA YÖNÜNDEN SINIRLARIMIZ:

BULARİSTAN	200 km.
YUNANİSTAN	240 km.
SOVYETLER BİRLİĞİ	590 km.
İRAN	470 km.
IRAK	318 km.
SURİYE	789 km.

— «Yeri gelince söyleyecektim. Bırakmıyorsun ki.»

— «Söyle diyorum.»

— «Öf!.. Pekil.. Söyleyeyim. Yurdumuzun yüzölçümü 780. 576 kilometre karedir. Bunun 765.855 kilometre karesi Anadolu'da, 14.721 kilometre karesi de Trakya'da...»

Sonra atlasın bir sayfasını açtı. Önce ağabeyi Nebil'e gösterdi.

— «İşte boyutları da burada,» dedi. «Nebil sen de bak. En doğu ile en batı arası 1565 kilometre. En kuzeyde Kerempe Burnu ile en güneydeki Anamur Burnu arası ise 660 kilometre.

Cemil alttaki çizgileri sordu.

Sevil: «Sınırlarımız; uzunlukları,» dedi. Sonra ona takılmak istedi.

— «Rüyada bindiğin uçan halı, gerçek olsaydı da, Türkiye'nin üzerinde uçsaydık kimbilir neler görürdük.»

Nebil güldü.

— «Neler göreceğimizi biliyorum. Kuzeyde kıyılara paralel dağlar. Aralarında dolaşan, denize ulaşmak için yol arar gibi

© Doğan Kardeş

Yurdumuz yedi bölgeden meydana gelmiştir. Gerek iklim, gerekse bitki örtüsü bakımından birbirinden farklı özellikler gösteren bölgelerin bu özelliklerini gelecek sayılarımızda göreceğiz.

kıvranıp duran ırmaklar.»

«Ortada, doğuda, batıda göller. En batıda denizlere girmek için kuyruğa girmiş sıra dağlar. Hepsini görmüş gibi anlatabilirim.»

Cemil yalvardı:

— «N'olur, anlat, ağabey.»

Nebil, Sevil'in somurttuğunu görünce, «Yok,» dedi. «Sevil anlatsın. Söze o başlamıştı. O bitirsin, daha iyi. Eksiği olursa ben tamamlarım.»

Sevil, hiç durmadan, anlatmaya başladı.

— «Anadolu kocaman bir yarım ada demiştim. Doğudan batıya bir dik dörtgen gibi uzanır. Kuzey kenarda sıra sıra dağlar var. Hepsi de kıyıya paralel. Sıra sıra duvarlar gibi kıyı ile içerdeki yaylayı birbirinden ayırıyor.»

Nebil:

— «Bu dağların en yüksek olanları doğudadır,» diye söze karıştı.

Sevil, «Evet,» diye ekledi. «Üç bin metreyi aşanlar bile var.»

Nebil:

— «Kaçkar dağının yüksekliği 3937 metre,» dedi.

Sevil anlatmasını sürdürdü: «Batıya geldikçe yükseklikler azalır.»

Nebil:

— «Güneyde Akdeniz kıyılarındakiler de öyle,» dedi. «Onlar da kıyıya paralel. Kıyıdaki düzlüklerle İçanadolu, yayla arasında bir bölge gibidir.»

Sevil: «Bunlara Toros dağları derler,» diye sözü tamamladı. Bilgisini göstermek istiyordu. «Doğuya gelince; Akdeniz hizasını geçince sıralanma yönleri değişir. Kuzeydoğuya doğru...»

Nebil onun sözünü kesti, «Muğla yakınlarında Toros dağları başlar,» dedi.

Sevil duramadı.

— «Orada Sandıras dağı var,» dedi. «Yüksekliği 2294 metre...» Sonra gene kaldığı yerden anlatmasını sürdürdü.

— «Kuzeydoğuya uzanan dağlar, Van gölünün kuzeyinde Karadeniz'e paralel, Kuzey Anadolu dağları ile çatışır. Burada doruklar, dört bini bulan birçok dağ vardır. En yüksekleri Ağrı dağı 5165 metredir.

«Batı Anadolu'daki durum başka türlüdür. Dağlar hem o kadar yüksek değildir, hem de kıyıdan içeri doğru sıralanırlar. Kıyıdakilerin en yükseği Kazdağı, yüksekliği 1767 metre...

«Orta Anadolu işte bu çepeçevre dağlar ortasında kalan yerler... En alçak yerlerinin bile yüksekliği 600 metredir. Burada da yüksek dağlar vardır. Erciyeş (3916 m.), Çamlıbel (2038 metre) gibi.»

Nebil dayanamadı, kız kardeşine takılmak istedi:

— «Bak hele,» dedi. «Demek yurdumuzun iklim bölgelerini falan da biliyorsun.»

Sevil ona aldırmadı. Atlastaki bölge haritasını gösterdi.

— «Buna bakıp söylüyorum,» dedi.

— «Bakmadan, saymadan da söyleyebilir misin? Kaç bölge var, adları ne? Atlası kapa da söyle!..»

Nebil konuşurken Sevil göz ucuyla haritaya bakıyordu. Ona belli etmeden saydı, ezberledi. Sonra atlası kapadı. Bir solukta söyledi.

— «Yurdumuz yedi bölgedir,» dedi. «Karadeniz bölgesi bir, Marmara bölgesi iki, Ege bölgesi üç, Akdeniz bölgesi dört, İçanadolu bölgesi beş, Doğu Anadolu bölgesi altı, Güneydoğu Anadolu bölgesi yedi...» Durdu, soluk aldı.

— «Tamam mı?» diye sordu.

Ağabeyi, «Şimdi de bölgelerin özelliklerini anlat,» dedi. Sevil çok yorulmuştu.

— «Bu gecelik yeter,» dedi. «Baksana Cemil uyumağa başladı. Gerisini başka zaman konuşuruz.»

Nebil üstelemedi.

— «Öyle olsun,» dedi. «Bırakalım uyusun. Belki halıya biner gezer.»

SOSYAL BİLGİLER: 5

UZAYA GİDEN ÇOCUK II.

Uzay boşluğunda Dünya'nın görünüşü o kadar hoştu ki... Nebil açık yaz gecelerinde mehtap seyredenler gibi dalmış, gitmişti. Mavi sakallı adam konuşunca kendine geldi. Adam sordu:

— «Yörünge, bunun ne olduğunu anladın mı?»

Nebil bir uykudan uyanır gibi silkindi. Önce biraz şaşaladı. Bir cevap veremedi. Sonra Ansiklopedide okuduklarını hatırladı.

— «Bir gezegenin veya bir uydunun uzay boşluğunda izlediği yol, dedi. Bir yıldızın çevresinde hep aynı yolu izleyerek dolanır.»

Bu sözler adamın hoşuna gitti. Gülümsedi. Hemen arkasından konuşmaya başladı.

— «Dünya'nın ekseni yörüngesine dik değildir. 23 derece 37 saniye eğiktir. Dik olsaydı yalnız Ekvator, dik ışın alırdı. Eğik olduğu için dönerken üç ay kadar kuzey yarım küre güneşe dik gelir. Bu durum 21 haziran'dan 23 eylüle kadar sürer. Sonra her iki yarım küre aynı derecede ışın almaya başlar. Güneş ışınları bu dönemde Ekvator'a dik gelmektedir. 21 aralıkta güneş ışınları Güney yarım küreye dik gelmeye başlar. Bu da 21 marta kadar sürer.

23 eylül ve 21 martta, başka bir deyişle 23 eylülden 21 aralığa ve 21 marttan 21 haziran'a kadar güneşin dik vurduğu yerler ekvator bölgeleridir.

21 haziranda sizin memleketlerde yaz başlamıştır. Güney yarım kürenin birçok yerleri dik ışın almaktadır. Bu tarihte güneş ışınlarının en dik vurduğu yerler, dünya yüzeyinde bir halka gibi... Bilginlerimiz buna **yengeç dönencesi** adını vermişler. Bu sırada güney yarım kürede, Avusturya'da, güney Amerika'nın güney memleketlerinde kış başlamıştır.

Adam zaman çarkına uzandı.

— «Şimdi sana üç durumu, göstereceğim» dedi. Zamanı ayarladı.

— «Mart sonları» dedi. Ekranda dünyayı gösterdi.

— «Saat 20. Türkiye'de» dedi, sonra ekledi, «İstanbul'da akşam oldu. Mevsim bahar. Dünyanın görünüşü böyle...»

Yeni bir ayarlama yaptı.

— «Şimdi 21 haziran. Saat 20 İstanbul'da akşam olmak üzere. Mevsim yaz. Kuzey yarım kürenin en uzun gündüzü...»

Bir ayarlama daha yaptı. «Şimdi 21 aralık... Kuzey yarım kürenin en uzun gecesi. İstanbul'da saat 20. Gece ilerlemiş bile... Mevsim kış. Bugünlerde Güney yarım küre bol ve dik ışın alıyor. Oralarda yaz var. 21 aralıkta, Güney kürede ışıkların dik geldiği çembere de oğlak dönencesi diyor bilginleriniz.»

Zamanı doğru ayarladı. Nebil'i süzdü.

— «Şimdi öğrendiklerini tekrarla» dedi.

Nebil, biraz düşündü.

Sonra: «21 haziran'dan 23 eylüle kadar kuzey yarım kürede yaz. Güneyde kış» dedi.

Adam başını salladı. Nebil devam etti.

— «23 eylülde kuzeyde güz. Güneyde bahar başlar. 21 haziran bizim memleketlerde en uzun gündüz... En uzun gece ise 21 aralıkta...»

Adam «Anlat» der gibi bakıyordu. Nebil anlattı:

— «21 aralıkta bizde kış. Güney yarı küredeki yerlerde yaz başlar. 21 marta kadar böyle... 21 marttan 21 haziran'a kadar kuzeyde bahar, güneyde güz...»

«Tamam mı» diye soracaktı. Aklına bir şey geldi.

saat 20, gece ilerlemiş bile... Mevsim kış... Dünyanın duruşu, bu kez nasıl?

— «Bir de şey» dedi. «Oğlak, yengeç falan vardı.»

Adam güldü, «Bu kadarı yeter» dedi. «Dünyanın etrafında, şöyle bir gezip, dolaşalım.»

Roket dünyanın çevresinde dolaşmaya başladı. Nebil sevinçle:

— «Ne hoş» diye bağırdı. «Her yerde mavi, yeşil renkler oynaşıyor. Sanki her taraf deniz!..»

Uzaylı adam, «Yanılmıyorsun» dedi. «Dünyada, karadan çok deniz var da ondan böyle görünüyor.»

Çocuk şaşırmıştı. Adam açıkladı. «Dünyanın yüzü yaklaşık olarak 510 milyon kilometre karedir. Bunun ancak 149 milyonu kara. Geri kalan yerleri denizler kaplamıştır.»

Nebil, «Bir dakika» dedi. Hemen hesapladı. 510'dan 149'u çıkardı. Sonucu söyledi.

— «361 milyon kilometre kare, deniz, değil mi?»

Adam açıkladı, «Dünya yüzeyinin %71'i denizlerle kaplı... %29'u kara... Karaların çoğu kuzey yarım kürede... Sizler büyük kara parçalarına, işte şunlara **kıta** diyorsunuz.»

— «Biliyorum» dedi. «Orası Asya kıtası, ona bitişik, şu taraf da Avrupa. Soldaki karartı Afrika galiba!»

Adam; «Aferin» dedi. «Doğru söyledin.»

Nebil; «Ötekileri de biliyorum» dedi. «Amerika, Okyanusya... En büyük parçası Avusturya adası. Geri kalan yerleri de hep ada zaten... Sonra bir de Antarktika var. Ama orada kimse yok. Çok soğuk, karlı, buz kaplı da ondan!..»

Adam durmadan gülüyordu. Yavaş yavaş sisler dumanlar arasında kayboldu, gitti. Nebil, şaşkın şaşkın gözlerini oğuşturdu. «Neredeyim?» diye düşündü. «Ay'da mı, yıldızlardan birinde mi?» Etrafına bakındı. Odasında, masanın başında, kitaplarının arasındaydı.

İstanbul'da akşam olmak üzere. Mevsim yaz. Dünyanın duruşundaki değişikliği görebiliyor musunuz? (üstte) Istanbul'da akşam olmuştur. Mevsim bahar. Dünyanın durumu, böyle!..

HER SAYIDA SİZİNLEYİZ!

Birbirinden güzel hikâye tarzındaki ders konuları, size unuttuklarınızı hatırlatacak, bilmediklerinizi öğretecek.

DÜŞKÜN ÇOCUK

YAZAN
Kemalettin
Tuğcu
OYNAYANLAR
Hakan Tanfer
İbrahim ve Müşfik

25

ÖZET: Yılmaz öksüz bir çocuktur. Biçok işe girer çıkar, en sonunda bir avukatın yanına yerleşir. Ama o da seyahate çıktığından işsiz kalır. Bir gün yolda küçük bir kız görür, kardeşi olduğunu sonradan anlar. İzlemeye başlar.

Adnan bey'le birlikte evden çıkan Yılmaz, doğruca Arif beylere gitti. Oradan kardeşini alarak kira evine götürmek istiyordu. Fakat Bayan Nazire bırakmadı. Önce eve yerleşmelerinin daha iyi olacağını söyledi.

Yılmaz o gün annesini alarak Davut ustalara götürdü. Sonra da kardeşini aldı, Adnan beyle beraber bir otomobile binerek küçük eve geldiler.

Ama kızın kavuşması çok acıklı oldu. Bayan Süveyla az daha bayılacaktı. Küçük Güzin ona sımsıkı sarılmıştı. İkisinin haykırışlarına Davut Usta ile karısı koşmuştu. İşin hepsi onlara da Yılmaz tarafından anlatıldı.

İhtiyar adam, eline bir keser almış ve eli, ayağı titreyerek haykırmıştı:

— «Kılınıza dokunmak isteyenlerin beynini patlatırım. Hiç korkmayın. Benim elim, tutuyor daha.»

O gün üçü bir yatakta yattılar. Kadıncağız ertesi günü daha çok hastaydı. Akşama kadar yatağından çıkamadı.

Yılmaz, bankaya giderek, 500 lira almıştı. Annesiyle kardeşinin yatması için, bir divanla bir yatak takımı alıp, bir arabaya koyarak eve getirdi.

İki gün sonra Bayan Süveyla biraz kendine geldi. Şimdi yalnız korku kalmıştı.

Yılmaz telefonla Adnan beyi buldu. Avukat:

— «İşler epeyce karışık oğlum,» diyordu. «İki herif musallat oldu. Birisi yazıhanenin karşısındaki kahveden ayrılmıyor; birisi de apartmanı göz hapsine almış. Ben, bir arkadaşla konuştum. Yarın anneni al, beşinci notere git! Orada Avukat İhsan beyi göreceksin. Tam saat 2'de orada bulun. Biz ayrıca konuştuk. Vekâlet muamelesini tamamlayın!...»

Yılmaz ertesi gün annesini notere götürdü. Orada vekâletname yapıldı. Avukat, kadınla konuştu. Sonra, mahkeme günü bir defa görüneceğini, ondan sonra işleri tamamiyle kendisinin idare edeceğini anlattı.

MAHKEME

Onbeş gün hiç bir şey olmadı. İhsan bey haber verince mahkemeye gittiler. Yılmaz, tanınmamak için yine gözlükler takmıştı Uzun pantolonu ile onu görenler, 3-4 yıl önceki küçük Yılmaz olduğuna inanmazlardı. Hattâ mahkeme koridorunda Remzi efendiye rastladığı halde adam onu tanımamıştı. Zaten ölmüş biliyordu.

Bayan Süveyla'nın yanında avukatı vardı. Remzi efendi dişlerini sıkarak onlara doğru yürümüştü. Kadına bir şeyler söylemek istiyordu. Yanında, yüzü yaralı herif, sonra kahveci Mustafa da vardı. Bir avukat da o tutmuştu...

Bu üç adam, kadını bir köşeye kıstırmak istiyorlardı. Hattâ Remzi efendi, avukat İhsan bey'i kolundan çekmişti. Avukat, genç ve kuvvetli bir adamdı. Kolunu kurtarınca, haykırmıştı:

— «Derdini yargıçlara anlatırsın artık. Bu zavallı kadını rahat bırak!»

Üç kişi birden İhsan bey'in üstüne çullandılar. Bir aralık Remzi efendi meydanı boş bulmuş ve duvara dayanan karısına söylenmişti:

— «Mahkemeden benimle barışıp çiftliğe dönmezsen, kızını ellerimle boğacağım!»

Bu sırada onların dâvası başlamıştı. Duruşma salonuna girdiler. Bayan Süveyla, ağlayarak, kocasının ölümünden sonra olup bitenleri anlattı:

Remzi'nin, çocukları öldürmekle kendisini korkutarak, zorla evlenmeye, mecbur ettiğini anlattı.

Evlendikten sonra da, önce oğlu Yılmaz'ı kuyuya sarkıtıp korkutarak, istediği yola sürüklediğini, onu İstanbul'a hemşerilerinin yanına yollayıp eziyet içinde ölmesine çalıştığını; en sonra kızını da kaçırdığını ve çiftliğin varisleri olan bu iki çocuğu böylece ortadan kaldırmayı aklına koyarak, nihayet çiftliği sattırmaya kalktığını ve artık canını adama emanet edemeyeceği için, kaçıp İstanbul'a geldiğini söyledi.

Söz sırası Remzi'ye gelince, böyle bir şeyi aklına bile getirmediğini, öteden beri çiftliği iyi idare ettiği için, kadının kendisine vardığını; bütün bu iddialarının uydurma olduğunu anlattı. Şahitleri olduğunu da söyledi.

Mahkeme, şahitlerin çağrılmasına karar vererek, dâvayı bir ay sonraya bıraktı. Mahkemeden geç vakit çıkılmıştı. Binanın kapısı önünde Remzi ile iki hemşerisi bekliyordu.

İhsan bey, onları bir otomobile bindirdi. Ötekiler de bir otomobile atlamışlardı.

Nerede oturduklarını öğrenmek istiyorlardı. Şoför, görünmeden arabaya giren Yılmaz'ın, annesiyle konuşmasını duyunca:

— «Abla,» dedi. «Bu heriflerdemek seni takip ediyorlar!»

— «Evet kardeşim.»

— «Hani oturduğun yeri öğrenmek istiyorlar, öyle mi?»

— «Evet.»

— «Sen istifini bozma abla. Onlar hava alırlar. Ben onlara bir oyun edeyim de görsünler!»

Çok akıllı ve becerikli şofördü. İşaret memurunun yanından geçerken öyle hesaplamıştı ki, memur ona yol vermiş, arkasından gelen otomobili durdurmuştu. Şoför ara sokağa saparak bir takım çıkmaz yollara girdi; nihayet caddeye çıkarak onları istedikleri yere kadar götürdü.

Yılmaz parayı verirken:

— «Ağabey,» dedi. Bunlar çok azılı şeylerdir. Otomobilin numarasını almışlardır. Seni sıkıştırırlar.»

Şoför gülerek:

— «Sen işine bak yavrum, dedi. Biz namuslu çocuklardanız. Canımızı veririz de sırrımızı vermeyiz. Haydi güle güle!...»

.....

Küçük evde o geceyi hep uyanık geçirmişlerdi. Peşlerine takılan Remzi efendi ile ipsiz, sapsız arkadaşlarının, evin yerini bulmuş olmalarından korkuyorlardı. Davut usta kapının arkasına kol demirini vurmuş, iri ve kuvvetli pençesine de keserini almıştı:

— «Hele gelsinler,» diyordu. «Ben onlara gösteririm!»

O gece, ertesi gün ve ertesi gece hiç bir şey olmadı. İkinci günün sabahı gazetelerde iki zabıta haberi vardı:

Avukat Adnan, apartmanına girerken, karşısına çıkan bir adamla sokak ortasında kavga etmiş, bu adam bıçakla avukatın üstüne atılarak öldürmek istemiş, genç avukat çevik bir hareketle kendisini kurtarmış, fakat elinden hafifçe yaralanmış... Yetişen polisler karanlıkta kaçan ve ara sokaklara dalan adamı yakalayamamışlar.

İkinci haber de şoförün başına gelen hâdiseyi bildiriyordu:

Şoför Hayri'nin otomobiline iki müşteri binmiş. Sarıyer'e gitmek istediklerini söylemişler. Maslak yolunda, tenha bir yerde müşterilerden birisi şoföre seslenerek otomobili durdurtmuş... Şoför başını çevirince, ensesine doğru bir tabancanın uzandığını görmüş. İşte bu sırada karşıdan bir kamyon görünmüş. Korna çalarak yol istemiş.

— «Arabayı kenara alayım da öyle konuşalım,» demiş.

Silâhlı adam, kamyondan görmesinler diye, tabancasını saklarken, elinin tersiyle bir tokat patlatan şoför, yüzünü onlara çevirerek boğuşmaya başlamış. Yanlarından geçen şoför biraz ilerde durmuş ve kavgayı gördüğü için, inerek otomobile yaklaşmış.

Bu sırada şoförle başa çıkamayacaklarını anlayan iki adam, kapıyı açıp kaçmaya başlamıştır. Tabanca otomobilde kalmış. Şoför Hayri, Taksim karakoluna giderek, olanları anlatmış...

Yılmaz, bindikleri otomobilin numarasıyla, şoför Hayri'nin otomobilinin numarısının bir olduğunu görünce:

— «Anne,» dedi. «Heriflerin peşimizde oldukları, fakat adresimizi bilmedikleri anlaşılıyor. Beni nasıl olsa ölmüş sanıyorlar. Bu ipten kazıktan kurtulma adamların, bize iyilik edenleri yaralamalarına göz yummamalıyız. Ben Taksim karakoluna gideceğim. Oradan Adnan bey'e de telefon ederek geçmiş olsun derim. Hiç merak etme. Davut usta burada.»

Böyle söyleyerek evden çıktı. Etrafına hep dikkat ediyordu. Otobüse bindi. Taksim karakoluna gitti. Güzel ve koskoca binanın kapısından içeri girip bir polise komiseri göreceğini söyledi. Biraz dışarda bekledikten sonra, komiserin yanına girdi.

Keskin bakışlı genç komiser:

(Devamı Var)

Artık hepimiz birbirimize kavuşmuştuk; bundan daha mutlu bir tablo düşünemiyordum. Fakat gene de o kötü yürekli insanların eline geçmemizden korkuyordum.

TOBİ VE BEN

YÜRÜ TOBİ BİZİ SEVMEYENLERİN YANINDA DAHA FAZLA KALAMAYIZ ACELE ET BİRAZ...
HAV..
YETİMHANE

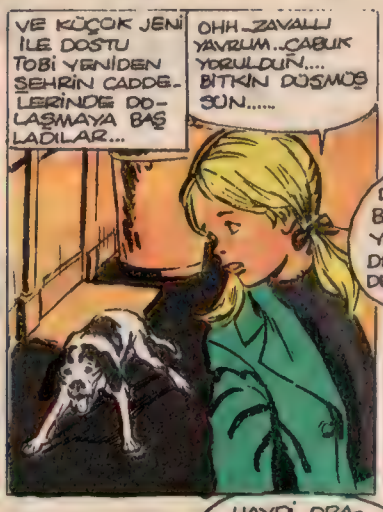
VE KÜÇÜK JENİ İLE DOSTU TOBİ YENİDEN ŞEHRİN CADDELERİNDE DOLAŞMAYA BAŞLADILAR...
OHH..ZAVALLI YAVRUM..ÇABUK YORULDUN.... BİTKİN DÜŞMÜŞSÜN.....

BU ŞEHİRDE KÖPEKLERİ BESLEYECEK İYİ YÜREKLİ KİŞİLERDE VARDIR HERHALDE ÇOK ACIKMIŞSINDIR.

HAYDİ TOBİ KENDİNE YİYECEK BİR ŞEYLER BUL....
BİR ŞEYİN KOKUSUNU ALDI GALİBA..

TOBİ YETİŞENE KADAR KEMİKLER BİTMİŞTİ..
HAYDİ ORADAN UYUZ KÖPEK... ÇEKİL BAKAYIM, GİT DE BAŞKA YERDEN KENDİNE KEMİK ARA...

YOLUN ÖTE YANINDAKİ JENİ HER ŞEYİ GÖRMÜŞTÜ
NE VURUYORSUN HAYVANA... AÇ ZAVALLI ŞİMDİ YANINA GELİYORUM..

HEMEN SONRA..
OHH...
KIZA ÇARPTIN...

TOBİ DE OLANI GÖRMÜŞTÜ OLAY YERİNE DOĞRU KOŞMAYA BAŞLADI...

ORTAYA KIZ FIRLADI. O SUÇLU...
KONUŞMAYI KESİN DE POLİSE HABER VERİN AMBULANS GETİRSİNLER İNŞALLAH FAZLA BİR ŞEYİ YOKTUR.

ÇIKAN KISMIN ÖZETİ: Jeni Bell, annesini kaybettikten sonra başından çeşitli olaylar geçen zavallı bir kızdır. Yetimhanelerden, evlere sürüklenir; ama tek dostu olan köpeğini hiç bir yer kabul etmez. Jeni, Tobi'siz yaşayamayacağını düşünmektedir.

JENİ, KÖPEĞİNE TEKME ATILDIĞINI GÖRÜNCE BİZDEN KENDİNİ TUTAMAMIŞ, ONLARIN ÜZERİNE KOŞMAYA ÇALIŞMIŞTI. AMA TAM O ANDA BELİREN BİR OTOMOBİL KIZA ÇARPMIŞTI...

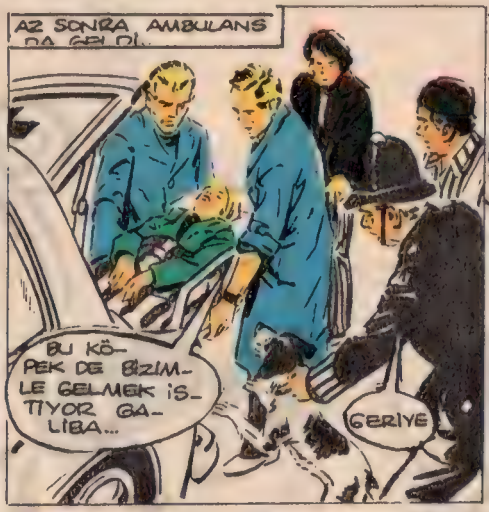

AMA TOBİ'NİN KALBİ KIRILMIŞTI BİR KEZ.. SAHİBİNDEN AYRILDIĞI İÇİN ÜZGÜNDÜ... VERİLEN KEMİĞİ BİLE YEMEDİ...

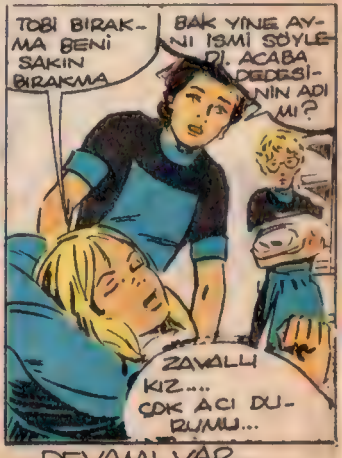

DEVAMI VAR..

OYUN EĞLENCE BİLMECE

AYIN ÜZERİNDEKİ ROKET OYUNU

Füzenin aya gidebilmesi için üzerinde en az yıldız olan bir yoldan gitmesi gerekiyor. Hangisi olduğunu bulabilir misiniz?

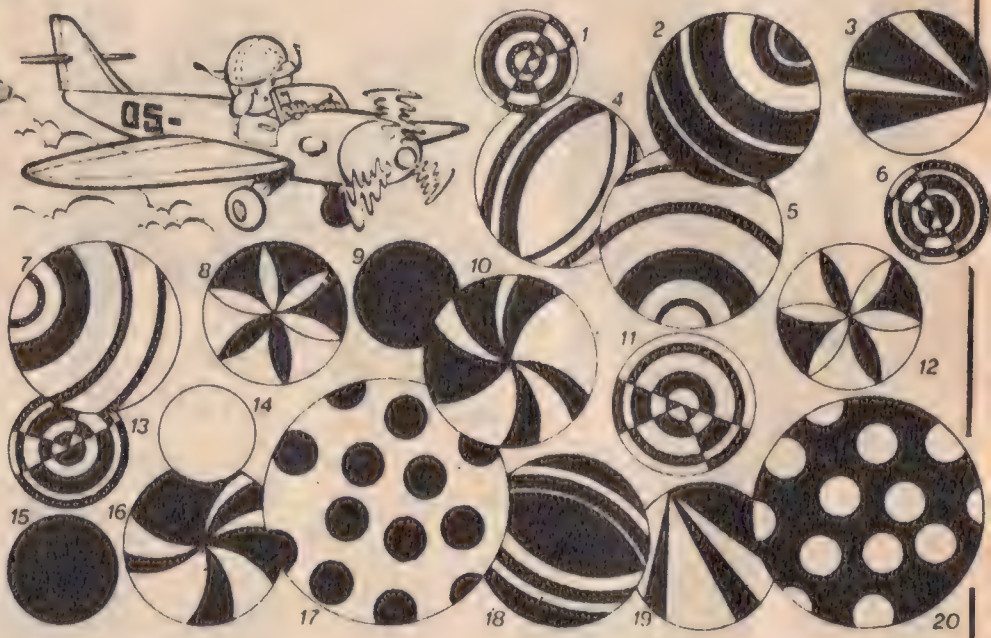

Yukarıdaki resimde görülen Yirmi toptan birbirinin Pozitif ve Negatif olanını bulun.

1·2·3·4·5·6·7·8·9·10·11·12·13

Sayıları karelere o şekilde doldurunuz ki soldan sağa ve yukarıdan aşağıya karede yazılı sayılar çıksın.

					16
					16
					20
					19
					20
17	17	19	18	20	16

İngiliz alfabesiyle yazılmış olan bu harfleri A'dan X'e kadar birleştirin.

(Çözümler 31. sayfada)

SPOR DÜNYASI

BU YIL ŞAMPİYON KİM OLACAK?

Son altı yıldır devreyi lider kapatan şampiyon oluyor. Bu yılın şompiyonu olarak Galatasaray gösteriliyor

Ligin ilk yarı perdesi kapandığı vakit, listelerde şampiyonluğa en yakın rakip Galatasaray görünüyor.. Futbol sonuç oyunu olduğuna göre, ligin son altı yılını inceleyecek olursak ilk devreyi 4 kez Galatasaray, 2 kez de Fenerbahçe lider olarak bitirdi..

1970-1971, 1971-1972, 1972-1973, sezonlarda Galatasaray, 1969-1970, ve 1973-1974 sezonlarında Fenerbahçe ilk yarıyı lider olarak kapatmışlar ve lig sonunda ise şampiyonluk ipini göğüsleyen ekipler olmuşlardır.

GALATASARAY NE YAPTI?

Son altı yılın ilk yarısında beş kez ilk üç takım arasına giren Galatasaray en kötü devresini 1969-1970 yılları arasında yaşamış ve ilk yarıyı bu ekip dokuzuncu olarak kapatmıştır. En parlak devir olarak bu sezon görünmektedir. Sarı - Kırmızılılar ilk yarı sonunda attıkları gol adedi 25'dir.

FENERBAHÇE'DE DURUM

Tıpkı Galatasaray gibi son altı yıl içinde 5 kez ilk yarıda ilk üç takım arasına giren Fenerbahçe, en kötü devresini 1971 - 72 sezonunda yaşamış ve ilk yarıyı beşinci olarak kapatmıştır. En parlak devrini ise, Galatasaray'ın en kötü devresi olan 1969 - 70 sezonunda yaşamış ve o yıl ilk devre 24 puan toplamıştır.

Üç büyüklerden biri olan Beşiktaş ise son altı yıl içinde 3 kez üç büyükler arasına girebilmiştir..

ÇİLLİ MEHMET..

Galatasaray'ın ilk yarısında golcü adam olarak Çilli Mehmet görülmektedir.. 13 maçta yer alan ve 10 gol atarak hem takımının hem de ligin en golcü elemanı olan Çilli Mehmet'i üç gol ile adaşı B. Mehmet, birer golle ise Engin, Gökmen, Fatih, Metin, Enver, Tuncay, Ekrem ve Şevki izlemektedir..

KIBRIS KARETE OKULU: Macidiyeköy'deki yeni salonlarında 100'den fazla minikler ordusu Karate ve Judo yapıyor.

Japon geliştiricl jimnastiği ile Pedogojik eğilimlere önem veren Hakkı Koşar bu salonlardan Dünya Şampiyonları çıkaracağını ve bu sene 5 kişilik küçükler ekibi ile Avrupa şampiyonluğuna katılacağını bildirdi. Genç karateci öğrencilerinden, Avrupa Şampiyonası'nda da büyük işler bekliyor.

STINGREY

ONLARI BANA GÖNDER, KONUŞMAK İSTİYORUM....
PEKİ PATRON.

HİÇ BİR ŞEYDEN HABERLERİ OLMAYAN TROY VE PONS, KORİDORLARDA İLERLEMEYE DEVAM EDİYORLARDI....
AHH.. KIPIRDAYAMIYORUM.
BU YEŞİL IŞIKTAN OLMALI...

BİRDEN YEŞİL IŞIK KAYBOLDU.

TEKRAR BELİRDİĞİNDE KENDİLERİNİ GARİP BİR ODADA BULDULAR.
BU DA NE? BİZİM BURADA NE İŞİMİZ VAR ANLAYAMADIM?
ANLATACAĞIM.

ORMANIN İÇİNDEN GEÇEN BÜYÜK TREN YOLUNU YAPARKEN, GÖLE DOKUNMAYACAKSINIZ SANMIŞTIK, AMA İŞ DEĞİŞİNCE BÜNYEMİZDE BİR DEĞİŞİKLİK OLACAKTI..

YANİ BİZİM YARDIMIMIZI MI İSTİYORDUNUZ?
BİR BAKIMA EVET... TARİHİNİZ PEK ÇOK SAVAŞLA DOLU AMA....

BİZ SULHSEVERİZ... YAPACAĞIMIZ DENEY İÇİN BÜTÜN ŞEHRİ BOŞALTTIK...
DENEY Mİ? NE DENEYİ?

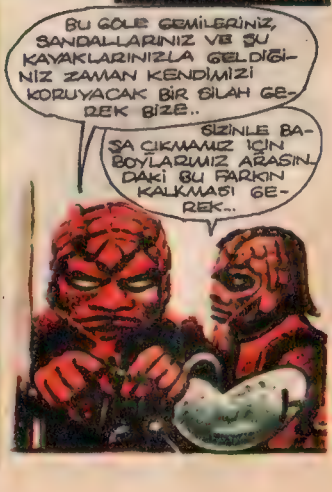
BU GÖLE GEMİLERİNİZ, SANDALLARINIZ VE ŞU KAYAKLARINIZLA GELDİĞİNİZ ZAMAN KENDİMİZİ KORUYACAK BİR SİLAH GEREK BİZE..
SİZİNLE BAŞA ÇIKMAMIZ İÇİN BOYLARIMIZ ARASINDAKİ BU FARKIN KALKMASI GEREK..

TROY'UN KARŞI ÇIKMASINA MEYDAN KALMA-DAN.

NE O?

ÖNCE BUNU İÇECEK, SONRA ŞU MAKİNEMİZE GİRECEKSİNİZ.

AZ SONRA İKİSİ DE GARİP BİR MAKİNEMİZE GİRECEKSİNİZ..

DENEY BAŞLIYOR..

YÜKSEK VOLTAJ ŞALTERİNİ ÇEK.. ÇABUK OL..

AZ SONRA İKİSİ DE MİNİK BİRER YARATIK HALİNE DÖNÜŞMÜŞLERDİ..

HEY BENİ DUYUYOR MUSUNUZ CEVAP VERİN..

DENEYİ ÇOK UZATTIK GALİBA....

SAYAÇ NEGATİF YÜKLÜ.. DENEYİ YAPAMAYIZ...

ÖZÜCÜ BİR DURUMDU BU-

İŞTE... BECEREMEDİK DAYANIKLILIK GÜCÜNÜZÜ ÖLÇÜP, SİZİ NORMALE ÇEVİRMEYE ÇALIŞACAĞIZ..

BEN KUVVETLİYİMDİR...

BEN DE... ELEKTRİK AKIMINA DAYANIKLIYIMDIR...

FAKAT TAM O ANDA PATLAMA OLDU.

AHH!

AHH.

TROY.. ŞEHİR YIKILIYOR..

BİTTİ FONS.... SONUMUZ GELDİ....

DEVAMI VAR.

TROVA'NIN HAZİNELERİ

8

Yazan ve Çizen : ORHAN ÖZDEMİR

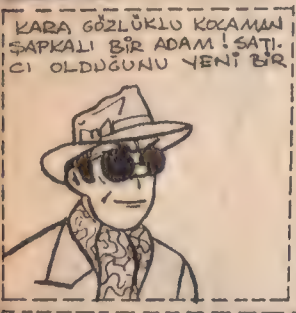

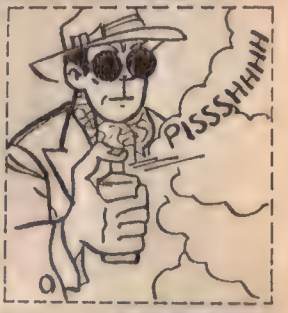

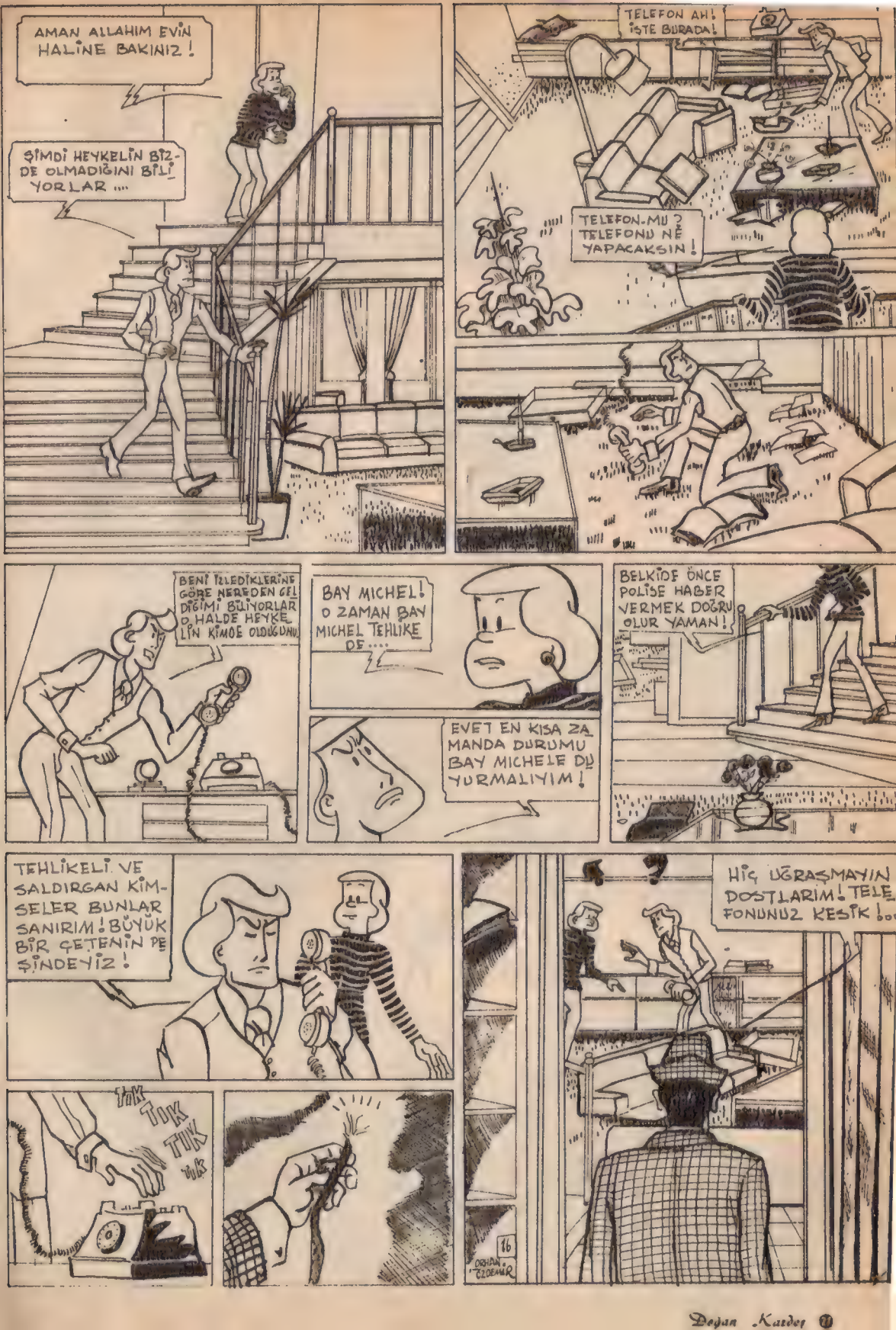
AMAN ALLAHIM EVİN HALİNE BAKINIZ!
ŞİMDİ HEYKELİN BİZDE OLMADIĞINI BİLİYORLAR ....
TELEFON AH! İŞTE BURADA!
TELEFON-MU? TELEFONU NE YAPACAKSIN!
BENİ İZLEDİKLERİNE GÖRE NEREDEN GELDİĞİMİ BİLİYORLAR O HALDE HEYKELİN KİMDE OLDUĞUNU
BAY MICHEL! O ZAMAN BAY MICHEL TEHLİKEDE....
EVET EN KISA ZAMANDA DURUMU BAY MICHELE DUYURMALIYIM!
BELKİDE ÖNCE POLİSE HABER VERMEK DOĞRU OLUR YAMAN!
TEHLİKELİ VE SALDIRGAN KİMSELER BUNLAR SANIRIM! BÜYÜK BİR ÇETENİN PEŞİNDEYİZ!
TIK TOK TIK TOK
HİÇ UĞRAŞMAYIN DOSTLARIM! TELEFONUNUZ KESİK!..
16
ORHAN ÇİZDEMİR

Oyun Otobüsü

İşte Oyun - Otobüsü'nün görünüşü. Ne kadar çekici bir duruşu var değil mi?

Çocukların resim yapması için kullandıkları sehpalar üzerinde bazen harika tablolar çıkıyor.

Gün geçip nüfus kalabalıklaşıp, şehirler büyüyünce, mavi gök yüzü yüksek apartmanlardan görünmeyecek hale geldi. Küçüklere de oynayacak yerler kalmadı.

Bunun üzerine İngiltere'deki bir petrol şirketi çalışan annelerin çocuklarını hiç düşünmeden rahatlıkla bırakabilecekleri bir yer yapmayı düşündüler ve İngiltere'nin meşhur iki katlı otobüslerinden kiralayarak 3 - 5 yaş arasındaki çocukların vakitlerini hoşça geçirebilecekleri bir yuva haline getirdiler. Evet güzel bir Oyun - Otobüsü olmuş Londra'nın emekli taşıtı.

İçinde kayma merdiveni, kum havuzu, çocukların resim yapabilmesi için değişik boylarda resim sehpaları, çeşitli beden ve zihin geliştirici araçlar, hemşireler ve ilk yardım odası, birkaç öğretmen bulunan otobüs talebelerini aldıktan sonra Londra'nın değişik cadde ve sokaklarında dolaşmakta, böylece küçük öğrencilerinin yaşadıkları çevreyi tanımalarını sağlamakta.

Bu Oyun-Otobüsü'nün çok ilgi toplaması üzerine petrol şirketi yeni yeni otobüsler alarak İngiltere'nin birçok yerinde sefere çıkarmayı düşünüyor. Böylece hem anneler çocuklarını düşünmeden rahatça çalışıyorlar, hem de yuva çağındaki küçükler emniyet içinde yolculuk yapıp, eğleniyorlar.

Çocukların her ihtiyaçlarını sıkıntı çekmeden karşılayabilmeleri için arabanın içinde oyuncaktan tutun da çeşitli zekâ geliştirici âletlere kadar her şey var.

İşte tipik bir kum havuzu. El becerisini geliştirmekte kullanılan bu havuz çocukların en çok sevdiği oyun yeri.

YENİ ÇIKAN PULLAR

SPOR KONULU SÜREKLİ SERİ

Ofset usulü ile 100'lük tabakalar halinde bastırılan bu pullar, 30 aralık 1974 günü satışa çıkarıldı, gişelerde tükeninceye kadar satışta kalacak ve postada devamlı geçerli olacaktır. Bu pulların kompozisyonları Naci Ercan Dündar tarafından yapılmıştır.

Dr. ALBERT SCHWEITZER'İN DOĞUMUNUN 100. YILI ARTILI ANMA PULU

Bu pullar, 14 ocak 1975 günü satışa çıkarıldı, daha önce tükenmediği takdirde 31 aralık 1976 günü akşamına kadar satışta kalacak ve postada devamlı geçerli olacaktır. Pulun kompozisyonu Sümer Mumcu tarafından hazırlanmıştır.

BİRAZ DA GÜLELİM

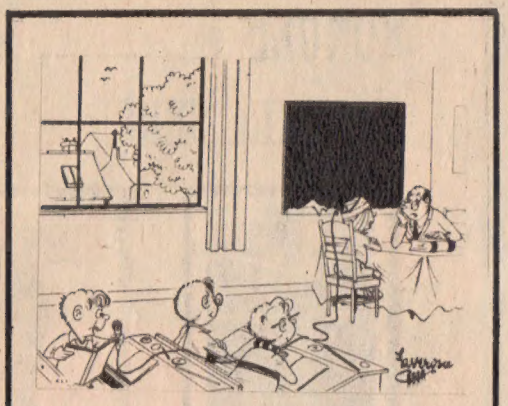

YAZISIZ

— «Anneciğim bir türlü anlamıyorum, bütün gün evde oturuyorsun da akşamları niçin bu kadar yorgun oluyorsun?»

YAZISIZ

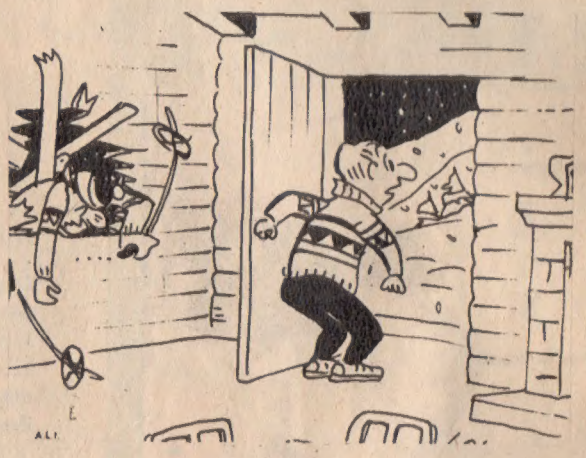

— «Gene kulaklarım uğuldamaya başladı, sanki kapı vurulmuş gibi geldi. Hemen yarın doktora gideyim.»

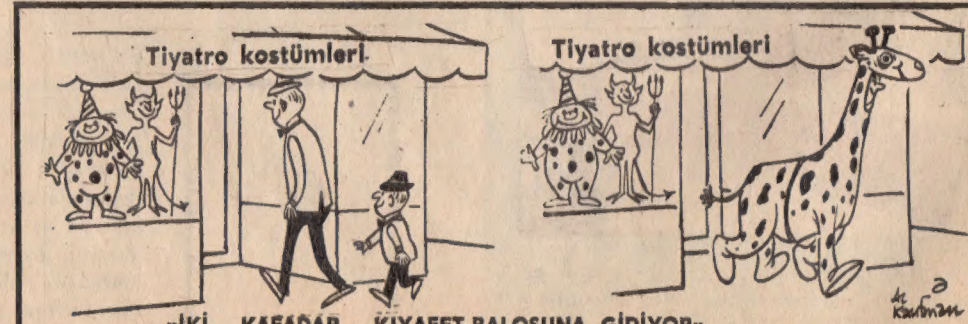

— «İKİ KAFADAR KIYAFET BALOSUNA GİDİYOR»

bu hafta Doğan Kardeşler

DOĞUM GÜNÜ HEDİYELİ BU SAYFAMIZA KATILMAK İÇİN: Ad ve soyadınızı, doğum yer ve tarihinizi, ev adresinizi yazıp, doğum gününüze 2 ay kala 2 vesikalık fotoğrafla birlikte **«DOĞAN KARDEŞ — Bu hafta Doğan Kardeşler sayfası — P. K. 1146, İSTANBUL»** adresine postalayınız.

Necla Eren
Eskişehir 17.2.1966

Erdinç Tosun
Balıkesir 17.2.1964

Erdinç Erol
Sakarya 18.2.1962

Feyza Atabay
Amasya 18.2.1966

Akın Teksöz
Tekirdağ 18.2.1968

Muharrem Tezcan
Ayaş 20.2.1959

Talin Topçuyan
İstanbul 20.2.1964

G. Suat Güleryüz
Kar. Maltepe 1966

Yusuf Özdemir
Niğde 21.2.1961

Atilla Özbek
Mudurnu 21.2.1964

Uğur Güneş
Mersin 21.2.1965

Ülkü Bileyci
İstanbul 1968

Nevin Ağdaş
İstanbul 22.2.1962

Tibet Başar
Batman 22.2.1967

OYUN - EĞLENCE - BİLMECE ÇÖZÜMLERİ

- 20 toptan 2 ve 7 no'lu olanlar birbirinin pozitif ve negatifi.
- Küçük Afacan bir ayının üzerinde geziyor.

GELECEK HAFTA NELER VAR?

- Tefrika romanlarımız en heyecanlı yerinde.
- Derslerinize yardımcı olacak Okul Postası.
- Spor Dünyası.

Doğan Kardeş HAFTALIK ÇOCUK DERGİSİ

Pazartesi günleri çıkar.
17 ŞUBAT 1975
Sayı : 8 Sıra No. 996
Yıl : 30 Cilt : 1

Sahibi :
Doğan Kardeş Matbaacılık Sanayii A. Ş. adına
KEMAL ERHAN
Yazı İşleri Müdürü
ŞEVKET RADO

Yazı İşleri ve İdare : Divanyolu, Türbedar Sokak 22 İSTANBUL ★ Doğan Kardeş P. K. 1146 - İSTANBUL ★ Telefon : 27 95 10 (Santral) ★ Dağıtım ve Abone: Bateş Bayilik Teşkilâtı Cağaloğlu, Molla Fenari Sokak 1 - İSTANBUL

ABONE ŞARTLARI
Yurt içi adi posta, yıllık: 80 TL. ★ Altı aylık: 40 TL. ★ Yurt dışı adi posta, yıllık: 110 TL. ★ Altı aylık: 55 TL. ★ Yurt dışından abonelerini uçakla isteyenlerden bulundukları ülkeye göre ayrıca uçak ücreti alınır. Adres değişikliği için 100 kuruşluk posta pulu gönderilmelidir ★ Abone: Bateş Bayilik Teşkilâtı Cağaloğlu Molla Fenari Sok. No. 1, İSTANBUL

DİZİLDİĞİ ve BASILDIĞI YER :
Doğan Kardeş Matbaacılık Sanayii A. Ş.
Gönderilen yazı ve resimler iade edilmez.

İLÂNLARINIZ İÇİN İLÂN SERVİSİMİZE MÜRACAAT ETMENİZİ RİCA EDERİZ.
Tel. : 27 95 10

ŞUBAT AYI HEDİYE KUPONU : 3
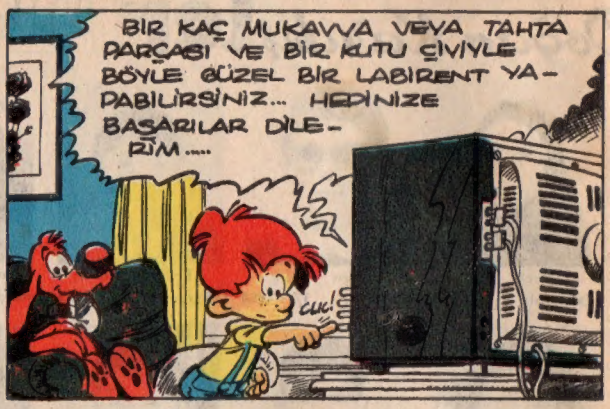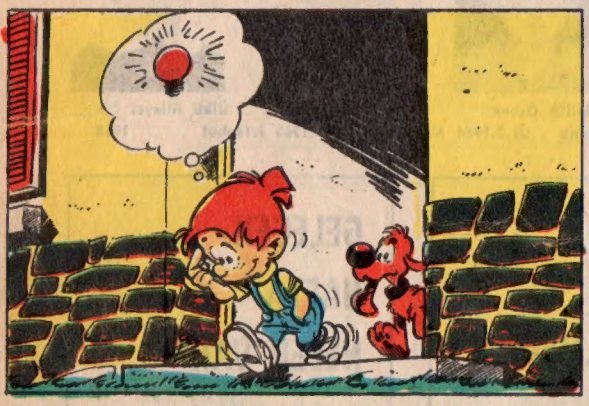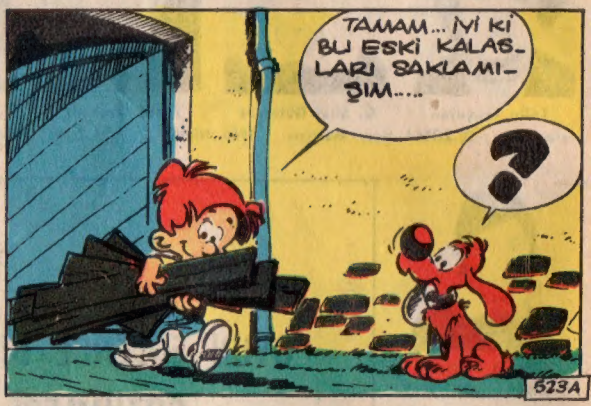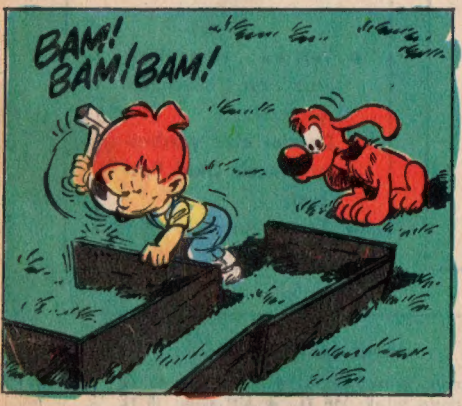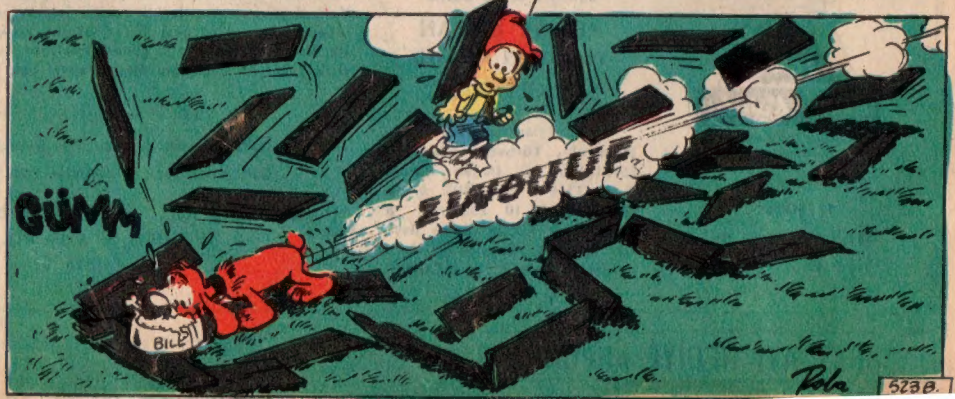
Cancan ile afacan